

Συγχωρώντας σαν τον Νεφί

Ο Εϊσί δεν ήθελε να είναι θυμωμένος
με τον Τζος για πάντα.

Από τη **Νοέλ Λάμπερτ Μπάρρους**
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Αυτή η ιστορία συνέβη στις Η.Π.Α.

Ο Εϊσί έτρεξε με την μπάλα και έδωσε πάσα στον συμπαίκτη του, Τίμοθου. Κοίταζε τον Τίμοθι να παίρνει φόρα και να κλοτσά την μπάλα προς το τέρμα.

«Γκολ!» Ο Τίμοθου φώναζε καθώς η μπάλα καρφωνόταν στα δίχτυα.

Ο Εϊσί ζητωκραύγαζε. Είχαν κερδίσει το παιχνίδι!

Καθώς έφευγε από το γήπεδο, ένιωθε υπέροχα! Όμως τότε ένα από τα παιδιά στην άλλη ομάδα, ο Τζος, τον έβρισε.

Ο Εϊσί εξεπλάγη και πληγώθηκε. Δεν ήξερε τι να πει. Κοίταξε κάτω στο έδαφος και περπάτησε αργά προς τους συμπαίκτες του.

«Τα καταφέραμε!» είπε ο Τίμοθου. «Υπέροχη πάσα, Εϊσί».

Αλλά ο Εϊσί δεν αισθανόταν υπέροχα. Όχι ύστερα από αυτό που του είπε ο Τζος! Ένιωθε λυπημένος και θυμωμένος.

Την υπόλοιπη ημέρα, ο Εϊσί ένιωθε σαν ένα μεγάλο βάρος να τον τραβά προς τα κάτω. Δεν συμπαθούσε πια τον Τζος.

Εκείνη τη νύκτα, ο Εϊσί κάθισε με την οικογένειά του κατά τη διάρκεια της ώρας των γραφών. Προσπάθησε να ακούσει την αδελφή του που διάβαζε. Όμως δεν μπορούσε να σταματήσει να σκέπτεται αυτό που είπε ο Τζος.

Ο Εϊσί κοίταξε μέσα από τις σελίδες του Βιβλίου του Μόρμον. Σταμάτησε σε μία γραφή στο Νεφί Α΄. Ήταν για μία φορά που οι αδελφοί του Νεφί ήταν αγενείς μαζί του.

«Και συνέβη ώστε πράγματι τους συγχώρησα ειλικρινά» έλεγε η γραφή*.

Συγχώρησε ο Νεφί τους αδελφούς του; Σκέφτηκε ο Εϊσί. Ακόμα κι αφού ήταν τόσο κακοί;

Ο Εϊσί σκέφτηκε τον Τζος. Δεν ήθελε να έχει τέτοια άσχημα συναισθήματα για τον Τζος για πάντα. Ήταν μόνο 10 ετών!

Ο Εϊσί ήθελε να είναι σαν τον Νεφί. Μπορούσε να συγχωρήσει τον Τζος, ακριβώς όπως ο Νεφί συγχώρησε τους αδελφούς του. Και αν ο Τζος έλεγε κάτι κακό ξανά, θα του ζητούσε να μην το κάνει.

Αισθάνθηκε ζεστασιά και γαλήνη μέσα του. Ήταν σαν να έλεγε το Άγιο Πνεύμα: «Κάνεις το σωστό».

«Εϊσί, τι έμαθες από αυτές τις γραφές;» ρώτησε η μαμά.

Ο Εϊσί σήκωσε τα μάτια. «Συγγνώμη, διάβαζα μία διαφορετική γραφή» είπε. Είπε στην οικογένειά του τι συνέβη στο ποδόσφαιρο.

Η μαμά και ο μπαμπάς αγκάλιασαν τον Εϊσί. «Λυπάμαι που ο Τζος ήταν κακός μαζί σου» είπε ο μπαμπάς. «Αυτό που είπες δεν ήταν αλήθεια. Όμως είναι φυσικό που νιώθεις ότι πληγώθηκες από αυτό».

Ο Εϊσί χαμογέλασε. «Ευχαριστώ. Για ένα διάστημα ήμουν πραγματικά θυμωμένος. Αλλά τώρα που διάβασα τις γραφές, δεν θέλω να είμαι θυμωμένος μαζί του. Θέλω να τον συγχωρήσω. Και ήδη αισθάνομαι καλύτερα!»

«Αυτό είναι υπέροχο!» Η μαμά χαμογέλασε επίσης. «Η συγχώρηση δεν είναι πάντοτε εύκολη. Όμως έχεις δίκιο. Αξίζει!»

Ο Εϊσί κοίταξε κάτω στις γραφές του. Τον είχαν βοηθήσει! Το μεγάλο βάρος από πριν είχε φύγει. Τώρα η καρδιά του ένιωθε ζεστασιά και ήταν γεμάτη γαλήνη. ●

* Νεφί Α΄ 7:21